

Geen nieuwe elementen in stikstofarrest Merksplas

nieuws

Het stikstofarrest over de geitenboerderij in Merksplas herbevestigt het standpunt van het eerste stikstofarrest dat ondertussen bijna een jaar oud is. De Vlaamse regering wil nog altijd tegen de krokusvakantie landen met een oplossing.

🕒 14 FEBRUARI 2022 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 FEBRUARI 2022 20:45

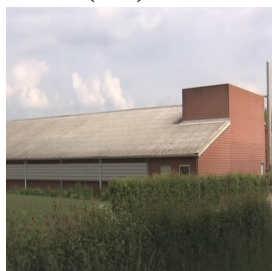
Lees meer over:
stikstof

Nu minister-president Jan Jambon de onderhandelingen leidt, lijkt er toch weer vertrouwen te groeien in de discussies over het nieuw stikstofkader. Politiek is het ondenkbaar dat de minister-president tegen de krokusvakantie met lege handen staat. Alvast op vlak van de budgetten lijkt de grootste druk weg. De Vlaamse regering ziet haar budgettaire toestand opklaren doordat de inkomsten uit een aantal belastingen en heffingen sneller stijgen dan gedacht. Zo krijgt Vlaanderen onder andere meer middelen door de hoge opbrengsten van de Europese CO2-heffing. Bovendien lijkt de grootste brok van de budgettaire inspanningen voor de volgende regering te zijn. Dat ook Boerenbond zich nu publiekelijk achter een warme sanering in de varkenssector schaaft, maakt het voor de CD&V gemakkelijker om dat dossier met meer aandrang op tafel te leggen. De hardste noot om kraken lijkt dus het significantiekader te worden, waarbinnen de vergunningsverlening opnieuw op gang kan komen.

Nieuw stikstofarrest

Het nieuwe stikstofarrest over de uitbreiding van een geitenboerderij in Merksplas toont dat de posities daar nog niet ontdooid zijn. De deputatie van de provincie Antwerpen oordeelde daar, eensluidend met het gunstig advies van het agentschap voor Natuur en Bos, dat de bijdrage van de inrichting aan de zogenaamde “kritische last” minder dan 5 procent bedraagt en er bijgevolg voldaan is aan het beoordelingskader van de Programmatorische Aanpak Stikstof (PAS).

Uitgelicht

'Boeren van het stikstofarrest' doen voor het eerst hun eigen verhaal

nieuws

De Limburgse landbouwfamilie Roebben uit Kortesseem is ongewild in de oog van de storm beland. De vergunningsaanvraag voor de uitbreiding van het pluimveebedrijf van vader Mich...

🕒 4 JUNI 2021

Lees meer

Die beslissing werd aangevochten door Natuurpunt en de milieuvereniging krijgt nu dus gelijk van de rechter. “Louter verwijzen naar de drempelwaarden van de PAS volstaat volgens de Raad niet om het project uit te sluiten van een concrete beoordeling van de betekenisvolle effecten op de nabijgelegen natuur (artikel 36ter Natuurdecreet)”, herhaalt de Raad voor Vergunningsbetwistingen zijn eerder standpunt uit het eerste stikstofarrest. De juridische nieuwigheid is dat voor VEN-gebieden, die beschermd worden op basis van Vlaamse decreten, niet gerekend mag worden met de schadedrempel van het PAS-kader.

‘Vol is vol’

Volgens Peter De Smedt, de advocaat die Natuurpunt bijstond in dit dossier, haalt deze uitspraak ook de voorlopige strengere stikstofinstructie onderuit. “Die stelt dat de bijdrage aan de kritische last van een natuurgebied nog maximaal 1 procent mag bedragen. Die regeling is in hetzelfde bedje ziek: ook hier is geen wetenschappelijke basis voor. Als de emmer vol is, kan er niets meer bij. Ook geen 1 procent.”, zegt hij in De Standaard. Maar die redenering volgt de Raad voor Vergunningsbetwistingen expliciet niet. Wel moet er onderbouwd worden dat er geen significante effecten op de natuur zijn, en dan is de vraag of men hier niet wel degelijk met een significantiedrempel kan werken zoals men bijvoorbeeld in Duitsland doet. In Duitsland wordt een vergelijkbare drempel gehanteerd als in de voormalige ‘online voortoets’ in Vlaanderen. Als eerste stap wordt bekeken of de depositie die een activiteit op alle in de omgeving daarvan gelegen Natura 2000-gebieden heeft beneden 0,3 kg stikstof per hectare blijft. Die 0,3 kilo is een zogenaamde ‘irrelevantie-drempel’. “In Duitsland wordt erop gewezen dat deze niet relevant en betekenisvol zou zijn omdat geen toerekeningsrelatie mogelijk is tussen dergelijke kleine deposities en een mogelijk schadelijk gevolg. Het vormt een de minimis-regel. Ecologen zouden eveneens aangeven dat concrete effecten van dergelijke kleine extra deposities niet aantoonbaar, meetbaar en bewijsbaar zouden zijn. Dergelijke kleine belastingen zijn wellicht modelmatig te berekenen, maar deze modelmatige berekeningen zijn in de praktijk niet te verifiëren door metingen”, staat er in de Ministeriële Instructie die Demir na het eerste stikstofarrest uitvaardigde.

Uitgelicht

Wat staat er in de ministeriële instructie over stikstof?

duiding

Om een Nederlands scenario te vermijden, waar heel het land op slot ging omdat er geen vergunningen meer konden worden afgeleverd, zette de Vlaamse regering na een uitspraak v...

5 MEI 2021

Lees meer

Het Duitse Bundesverwaltungsgericht oordeelde in een arrest van 15 mei 2019 dat dergelijke kleine bijdragen geen aantoonbare gevolgen hebben, maar “uitsluitend van theoretische aard” zijn. Het voorzorgsbeginsel vereist bovendien niet om bij de passende beoordeling te streven naar een “nul-risico”, alleen al omdat een nul-risico wetenschappelijk nooit aantoonbaar is. Een risico alleen op grond van rekenmodellen bepaalde, empirisch echter niet-valideerbare en toerekenbare depositie is een puur theoretische bedreiging, aldus de Duitse rechter.

Alleen moeten die significantiedrempels natuurlijk wel wetenschappelijk onderbouwd worden. Dat is op dit moment niet het geval, en de verwerende partij in de vergunningsgeschillen – de provincies – hebben daar ook niet de middelen voor. Zij passen gewoon de wetgeving toe die op Vlaams niveau wordt opgelegd.

De vergunning als gunst

Alvast op Twitter werd de voortdurende rechtsonzekerheid in Vlaanderen sinds het stikstofarrest op de korrel genomen. De Brusselse advocaat Fernand Keuleneer liet zich bijzonder scherp uit. Opvallend detail: Keuleneer werd als expert door de N-VA gevraagd naar aanleiding van het Marrakesh-pact. Hij bekritiseerde toen de steeds ruimere draagwijdte van rechtersrecht.

“Rechtscolleges ontwikkelen de onhebbelijke gewoonte om te stellen dat overheidsnormen geen of een onvoldoende ‘wetenschappelijke basis’ hebben. Om die reden worden ze vervolgens opzij geschoven. De pineut is de burger die een vergunning aanvraagt en zich daarbij uiteraard richt op overheidsnormen, en niet op “wetenschap”, die overigens vrijwel nooit tot een eensluidende conclusie leidt. Resultaat: de burger kan naar zijn vergunning fluiten. Zogenaamde wetenschap dicteert het beleid en creëert een nieuwsoortig bestel waarop de burger geen enkele invloed heeft. Een vergunning wordt steeds meer een gunst, zonder enige rechtszekerheid”, zegt Keuleneer in een reactie aan VILT.

Bron: Eigen berichtgeving / De Standaard

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17

1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by [Who Owns The Zebra](#)